

JULIUS HIRSCH

29 JAN. 1892

FRANKFURT A/M.

Wm. H. Spires.

Zum Süßzeitstage von Samson Raphael Hirsch זעַל.

Die nachfolgenden Zeilen widmet der Unterzeichnete dem Andenken seines theuren unvergeßlichen Vaters [↳]g.

רעו : אָבִן עֹזֶר אֲשֶׁר
הַמְּאָבִיכֶם כִּי לֹא בָּוֶשׁ יְבֹושׁ, שָׂוב יְשׁוּב אֶלְיכֶם כִּי בָּא מַועַד,
die vorwärts wie rückwärts gelesen, denselben Wort-
laut ergeben, brachten den Unterzeichneten auf den
Gedanken, für die Worte, die er dem Gedächtniß
eines solch ungewöhnlich großen Mannes weihen
wollte, auch eine ungewöhnliche Form zu wählen.

Das Charakteristische derselben besteht darin, daß der ganze Aufsatz sowohl in der gewöhnlichen Weise (mit הרוועים anfangend) als auch vom Ende an aufwärts (mit עורה beginnend) Buchstabe für Buchstabe, denselben Wortlaut ergiebt. Nach der Ueberschrift (קראו) folgt zur Probe die Zeile, die für sich vor- und rückwärts gelesen werden kann.

Um dem freundlichen Leser die Controle zu erleichtern ist die aus 248 Worten bestehende Schrift Zeile für Zeile so abgefaßt, daß der Wortlaut der ersten Zeile vorwärts dem der letzten rückwärts gelesen, der Wortlaut der zweiten dem der vorletzten u. s. w. entspricht.

Der Verfasser versucht in dem Aufsatz, seiner Überzeugung Ausdruck zu verleihen, daß die

Großen unserer Nation von der göttlichen Borsehung einer jeden Zeit geschenkte Gottesboten sind, deren Wirken die endliche Erreichung des Endziels der Menschheit, die messianische Zeit, beschleunigt, und wenn auch nicht immer die Mitwelt ihr Streben völlig zu würdigen versteht, sicher und unausbleiblich der Tag kommen werde, der ihrer Thätigkeit die segnende Anerkennung Aller bringt.

Als einen der Ersten unter diesen Großen nennt er seinen Vater, dessen hehre, ideale Selbstlosigkeit, dessen Staunen erregende Weisheit, seltene Einsicht und Kenntniß der Menschen und Dinge, dessen allumfassendes Wissen ihn in kritischer Zeit zu einem solchen Gottes-Gesandten werden ließen, der durch seine Lehre, durch sein fühliges Auftreten für die Wahrheit und das Licht, durch sein zündendes Wort in Rede und Schrift in den Herzen seiner Hörer und Leser das Feuer der Begeisterung für unser heiliges Judenthum zu einer Gluth ansachte, die, nimmer versöhnend, rettigend und läuternd weiter lodern wird, und der zur Rettung unserer Zeit für Gottes hohe Zwecke Großes und Unvergängliches geleistet hat.

Möge sein Andenken allen Zeiten zum Segen
gereichen !

Julius Hirsch.

קָרְאִוּ בַּאֲתִיוֹת אֵפֶךְ לְאַחֲרָוּ:

הַלְךָ נִבְיָה קֶרֶם אֲחֹרֶה, רֹום אֶם דָקָק, יְגִינּוֹן כְּלָה.

הַרְזָעִים (י) וּקְרָאים בְּשֵׁם הַמָּה מִתִּי אֶל, (בָּ) מִצְקָם, לְתוֹם הַגָּלָב לְטַב וּמִשְׁגָּב
וּמִעָּז, אֲפָכִי אֲפָר (גָּ) יְוָתֵךְ מִצְחָם, לֹא תִּבְטַל וּכְוֹתֵס, פָּתָן לְחִישָׁ
גַּצָּר (דָּ) חַקְיוֹ תּוֹמֵךְ הוּא רֹוד, (הָ) מֵי בְּאֵלָם נְחַלֵּשׁ הַרוֹה, יְחַבֵּשׁ, צַמְחָ
מִישִׁי לְעֵין כָּל יְבָא וַיְנֹור אֶל מְעוֹן יְשִׁירָה מִתְפָּהָת: אָו יְתַזְּדָעַ

הוקאל ב"ב, ב"ב Hirsh's Pent. II 512. 2) גמא ל"ח ב' (1) mit אַיִלָּה übergossen
סנהדרין צ"א, ב' (2) ברכות ד', א' (4)

בזה המִנְחָה יכַי הַזָּאֵר אֲנֵשִׁי מִילֶה בְּרוּכָה בְּקֻעַּיִם וְנִטְעֵי רֹום
סְפִרְךְ מִסִּינִי וְחוֹרְבָה פְּמַרְמַיִם וְהַתָּאֵר תַּקְפָּה לְזָנוֹ נָזָרָה
וְהַנּוּ זָקָר לְאָפְרָן וְשָׁמֵשׁ גְּרָם וְגָרוּם יְבָא וְגָרָא
וְיִוּרָה שְׁכַנְתָּה יְהָה וְלָעֵם נֹזֵר לְמַעֲנָם מְלִיכָיו הַגָּה דֵעַ הַכִּיטָה
חִישׁ מָשִׁיחַ ! יְבָעָה רַאשָׁה וְרַאשָׁן הַלָּא חֹרְבָה וְהַזָּעֵד בְּמֵי בָעָר
בָּל יְכַשֵּׁל פָּס בָּא בְּעָשָׂר אַשְׁדָה (יְאִשְׁדוֹ מִפְחָד בְּרִקִי חַרְטוֹ כָּלה
חַשְׁךְ וְצָלָמָות יְרָע לְהַגִּיב רֹום לוֹ מְלָתוֹ לְבַת אַשְׁׁמָה מִפְחָתָה
אַבּוֹרָו יְיַחַם שׁוֹגָא לְרַמִּיהָ נֹעַם עַטּוֹ לְטוֹב יְוִיכָה רַפְויִי לְבָבָ
בָּל יְוִפָּר חָק וְיַבּוֹטָל וְטָעַם עָזָן הַיִמְרָא לְאָנוֹשׁ מְחַיָּיו (רוֹגֵץ
פְּהַת מְשָׁא תְּבֵל (וְתַלְמוֹ לְחוֹרְבָה יְנַהַל עַד יְהָוָם לְזָה (וְכָשָׁח
קָלָךְ וְטָרָח יְקָרְבָה קָכָם (וְרַשְׁאָי תְּרַשְׁאָא רַשְׁעָבָא פָּלָשׁ כִּי לְבָבָ
רַעֲבִים בְּדָעָה יְרָוָה אֱלֹהָה גַּשְׁאָרוֹ שְׁאָרִית עַד יְהִישׁ מָשִׁיחַ
הַטִּיב ה' עַד הַגָּה וַיַּצְילָם מִן עַמְלֵי רְצֹן מַעַלָּה יְהָנוֹ (בְּשָׁר וַיַּ
דְּאָרִי אָבִי מַוְרִי מְרוֹן שְׁמִישׁוֹן רְפָאָל רָק (יוֹנָה
הַיְרִישׁ רְבָבָה קְרָאָתָה מִינִים דְּמַתָּף בְּרוֹהָה יְגִיסָם ה' בְּרִיפָס
חוֹרָב יְעַטְנוֹ מִיעַקְבָּב יְבוֹרָה ! לֵי חִישׁ נָא רָאוֹת יְפִי הַגְּחָמָה ! כְּהֵבָב
עַדְוָתִי וְאֵת חַתְמָתִי שֵׁי נֹעַם לְאַדְוָנִי וְאָבִי לְכָנָן יְעַל יְשִׁים
חַמְץ שְׁבָח (יְהֹוָדָה שְׁלַחְן מְלָאכִים, הוֹד אוֹחַ כְּמָתוֹתָה יְקָח רְצֹן
שִׁיחַ לְגַחַת לְעַת מַתּוֹ כְּזָה לְטַבָּתָה : אֶל מְחַז מְפָתָה יְרָפָא יְכָפָא וְעַמוֹּ
(בְּגִינְתָּם וּבְטַל בְּלָע הַמְּנוֹת לְמַקְצָם לֹא יְתַמְּמָה, מִשְׁבָּם יְאָר קִימִי עִירָה !

6) הַחֲלִים כ"ב, ל"ב (Hirsch's Comm. 133). 7) Sein Einwirken auf die verschiedenen Charactere im Bilde der Personen gezeichnet. 8) מְכֹלָה פ' בָא, יְרוּשָׁלָמִי פְּסָחִים פ' י' (Ließ ihm die Schäze des Feuer-Gesetzes zufließen). 9) חֲלִים ט"ז, נ' (stat. constr. Vergl. Hirsch's Comm. 83). 10) חַנִּיגָה י"ב, ב' וְצָדִיק סָוד עַזְלָם (11) אַיּוֹב ג"ט, י"ז (12) יְשֻׁעָיה ב', י"ז (13) שִׁיר הַשִּׁירִים ב', י"ד, כְּנָוי לִישְׁרָאֵל (14) ס' הַזּוֹהֵר פ' בְּרָאשֵׁית; גֶּתְיָן ל"ג, ב' ; בְּבָא בְּהָרָא ח', ב' (Name des Verfassers. 15) שִׁיר הַשִּׁירִים ב', י"ב, כְּתֻובָה ק"א, ב' (16) חַנִּיגָה י"ב, ב' כְּתֻובָה ק"א, ב'